

Crònica Matxo-men.

Bueno era dissabte a les 3 de la tarde, ens va passa a busca lo senyo Ximo per. d'avant l'esglesia de Roquetes, anem a busca el noi que no calla mai segur que ja saveu qui es no? lo senyor Albert i després al Temple a busca el senyo Ferran i camí de Torelló. A Mora van decidir fer un caferet i en 10 minuts vam torna a enpendre el camí. En 2 horetas parem a fer un riuet i també vam fer la foto famosa de la bandera al revès però no es cert, la bandera estava bé com podeu mira a les fotos arribada a Torelló Primer que tot anem a busca els dorsals, ja comensava a veures tot l'ambient, decidim anar a busca un lloc per. sopar i entrem a un restaurant que Ferran ja havia estat una vegada i de veritat que aquell tio mos va veure en cara de mejadors, ens van servir un plat d'espaguetis i carn per. un tubo tot i que Albert no en va tindre prou anava sucant d'un plat a un altre per postres me volia demana all i oli i li dic que tu que bols foter-mos la nit dins d'aquella furgoneta ni parlar-ne, sort que em ba fer cas bueno farts anem a fer lo caferet i veure la segona part del fútbol, Albert segut a una taula que s'adormia nomes deia marxem a dormir que demà per. culpa d'aquest ratet ho pagarem car, sacava lo partit i a dormir.

Sona el despertador 5.30, en son però motivats pel que ens esperava ens comencem a canviar i quan sortim de la furgoneta ja es comensava a veure gent i ambient,,bueno arriba l'hora de la sortida 6.30, la gent surt com a galgos i penso joder la gent comensa molt forta no ja pararan. Arribem a Bellmunt, segon avituallament el d'esmorza ens mengem una torrada de pernil hi ha gent que dos i continuem la ruta, iniciem la pujada al Puigsacalm i trobem una font en un home gran i ens diu us agrada tot el que veieu es molt vert i ens diu nou teniu això per. on viviu ja i som la cotorreta ja salta, si nosaltres també tenim Els Ports son molt verts i molta aigua i l'home gran li diu ara passareu per. una fageda i li diu la cotorreta nosaltres tenim la fageda mes septentrional d'europa, mentres Bernabé i Ferran anavem pujant sentim per. detrás un noi que ens diu no el deieu parla al vostre poble? Nosaltres li diem este si no parla no camina i després cridan aspereu-me malparits, Albert ja pujava fus, cabrons no mau esperat, home que volies que mos esperessem com li contes la vida aquell home, tornem anar els tres junts fent quilometres i miran les vistes que eren espectaculars arribem a l'avituallament de dinar però decidim que pujarem dalt al Cabrera i a la baixada dinarem, comensem a pujar quina pujada per. postres un bon tramo descals que em penso que les recordarem dies però va valdre la pena quan arribem d'alt trobem unes vistes impressionants bebem un tragec d'aigua i decidim baixa, ens estaven esperant les llonganisses i baldanes. Arriba l'hora de dinar ens traem la motxilla i anem a busca els bocadillos de llonganissa en 30 minutets tornem arranca. La primera mitja horeta sens ba fer futut en la panxa plena pero al final objectiu superat arribem a meta Bernabé i Albert després d'estar 11 hores trotan per. aquelles montanyes Ferran ja havia arribat en 10.30. Anem a fer una dutxeta i espara a Ximo decidim ana a meta a recibir-lo pero Ximo que no arribava comensaven a desfer la paradeta i Ximo sense arribar total que l'asperabem a meta i ens va arribar per. un altre carrer en furgoneta 9.45 de la nit i cap a Roquetes falta gent arribada a Roquetes la 1.30 i lo mes fotut no era el que aviem fet el que en esperava a les 7.30 despertador per treballa .